

- NERECLAMATA -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL [REDACTED]
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA CIVILĂ NR. [REDACTED]/CF
SEDINȚA PUBLICĂ DIN 01.04.2010

Instanța constituită din:
Președinte - [REDACTED] - judecător
Grefier - [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea cauzei civile formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL [REDACTED] în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTED].

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din 18.03.2010, prezența și susținerile părților fiind consemnate în încheierea din aceeași dată, ce face parte integrantă din prezenta și în care s-a dispus amânarea pronunțării pentru 25.03.2010, respectiv pentru astăzi, când:

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii civile de față, constată:

Prin cererea înregistrată sub nr. [REDACTED] 3/2009, SC [REDACTED] SRL a contestat decizia nr. [REDACTED] 13-05-2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTED], solicitând desființarea deciziei de impunere nr. 92/2009 și a deciziei mai sus menționate.

În motivarea cererii a arătat că a încheiat la data de 1-02-2005 un contract de prestări servicii cu SC [REDACTED] SRL având ca obiect secretariat, traduceri documente diverse - 4 zile/lună, consultanță juridică, reprezentarea societății în relația cu organe de control - obligativitatea prestării efective a acestor servicii fiind în prezența la sediul social al societății 2 ore zilnic, cu o remunerație de 500 euro/lună. În acest sens s-a arătat că societatea a emis pentru anul 2008 un număr de 7 facturi, pentru care s-au întocmit foi de prezență cu detalierea activităților desfășurate.

Contestatoarea a precizat că a mai încheiat cu SC [REDACTED] SRL un contract de prestări servicii având ca obiect consultanță tehnică pentru prepararea planurilor de restructurare industrială, inventariere și clasificare mașini, programare și control activitatea inerentă protecției fizice a bunurilor societății - remunerația aferentă fiind de 1000 euro/lună, sens în care au fost emise 2 facturi.

La data de 3-03-2009 Administrația Finanțelor Publice comunică contestatoarei actul administrativ nr. 2009 prin care s-a dispus respingerea cererii de rambursare a TVA aferent perioadei 1-01-2008/31-12-2008 pe motivul că societatea a plătit servicii de consultanță fără a justifica cheltuiala, nefiind realizate venituri din exploatare în anul 2008.

Contestatoarea a apreciat că interpretarea organului fiscal este eronată, anularea dreptului de deducere a TVA constituind o încălcarea a principiului neutralității taxei. Motivul invocat, precum că nu s-au realizat venituri în anul 2008, nu este suficient pentru a considera cheltuielile efectuate cu aceste contracte ca nedeductibile. Contestatoarea a apreciat că sunt îndeplinite toate cerințele legale prevăzute de Legea 571/2003.

Intimata a depus întâmpinare prin care a arătat că în urma inspecției fiscale din perioada 16-02-2009/22-02-2009, urmare a solicitării contribuabilului de rambursare a soldului sumei negative a TVA din decontul de TVA pe luna decembrie 2008 depus la Administrația Finanțelor Publice, s-a constatat prin raportul de inspecție fiscală că în perioada verificată societatea nu a realizat venituri și ca urmare nu a colectat TVA. Din verificarea documentelor, organul fiscal a constatat că în baza contractelor de consultanță încheiate, societatea verificată a achiziționat servicii de consultanță fără ca, cheltuielile efectuate să se justifice prin veniturile obținute. S-a emis decizia de impunere nr. 2009 prin care s-a respins la rambursare suma de lei, acceptând ca TVA de rambursat numai suma de lei din suma totală solicitată de lei.

În ceea ce privește criticile contestatoarei, intimata a arătat că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente prestărilor de servicii legiuitorul a stabilit că beneficiarul prestației trebuie să dovedească prestarea efectivă a acesteia și că acestea sunt destinate operațiunilor taxabile, corespunzătoare obiectului său de activitate, aducător de venituri. S-a constatat că societatea nu a obținut venituri din activitatea de bază - comerțul cu ridicata a altor bunuri decât cele de consum alimentar, iar achizițiile de servicii nu s-au făcut în folosul operațiunilor taxabile. Intimata a arătat că din analiza contractelor, a pontajelor și a facturilor nu rezultă o detaliere clară a naturii serviciilor prestate, nu coincide numărul de ore înscris în pontaje cu cel din anexele contractelor, o parte din facturi emise de SC nu au înscrisă perioada de timp pentru care s-au facturat prestațiile.

Intimata a depus în copie înscrisurile ca au sta la baza soluționării contestației administrative.

Analizând înscrisurile de la dosar reține:

Contestatoarea a solicitat instanței anularea deciziei de soluționare a contestației și a actelor administrative fiscale pentru suma de 10730 lei reprezentând TVA respins la rambursare. S-au invocat contractele de consultanță încheiate cu 2 societăți, facturile și fișele de pontaj aferente acestora.

Regimul deductibilității cheltuielilor cu serviciile de management, consultanța etc. este reglementat de către art. 21 alin. (4) lit. m) din Codul fiscal, care dispune ca nu vor fi deductibile cheltuielile de aceasta natură „ pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților

desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte". Deși, aparent, norma legală impune doar două condiții pentru deductibilitatea acestor cheltuieli, Normele metodologice prevăd, la pct. 48, următoarele:

„Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanța, asistența sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

– serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

– contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

Apare, așadar o condiție suplimentară, și anume justificarea prestării efective a serviciilor.

Proba (dovada) prestării serviciilor conduce la mai puține dificultăți atunci când acestea se materializează într-o documentație standardizată, concretizată în rapoarte, studii, proiecte etc., care fac, prin simpla lor existență, dovada prestării serviciilor. Și în acest caz însă, există doar o prezumție relativă a prestării efective a serviciilor, deoarece este incidentă și verificarea nivelului de piață al prețului plătit, raportat la cantitatea și calitatea serviciilor, atunci când prestatorul și beneficiarul sunt entități afiliate, în baza dispozițiilor art. 11 alin. 2 din Codul fiscal.

În speță, societatea a invocat facturi și pontaje care dovedesc existența raportului comercial dar nu sânt opozabile și suficiente autorității fiscale, acesta deoarece raportul de drept fiscal este supus unei rigori formale impuse de lege în vreme ce raportul juridic comercial este unul între persoane juridice de drept privat, în care convenția părților este legea și este supus principiului relativității efectelor actului juridic. Fata de obiectul principal de activitate al societății reclamante - comerț cu ridicat bunuri, rezulta că trebuie analizat dacă cheltuielile efectuate de reclamanta în derularea contractului sunt aferente și necesare veniturilor realizate de aceasta din executarea prestațiilor contractuale. Înscrisurile prezentate menționează activități de traduceri și deplasări, negociere contracte, fără să cuprindă un minimum de informații care să poată fi verificate sau corelate cu alte date din evidența beneficiarului; nu au fost depuse documente din care să rezulte efectuarea în fapt a serviciilor menționate, deși natura acestora face posibilă proba în aceste sens.

În acest context contestatoarea nu poate beneficia de deductibilitatea acestor cheltuieli, textul legal aplicabil fiind imperativ și foarte explicit.

Pentru cele ce preced, apreciază că neîntemeiată contestația formulată, cu consecința respingerii acesteia.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge contestația formulată de reclamanta SC [redacted]
SRL [redacted] str. [redacted], nr. [redacted] jud. [redacted] în contradictoriu cu pârâta
Direcția Generală a Finanțelor Publice [redacted] ca neîntemeiată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 01.04.2010.

Președinte,
[redacted]

Greșter,
[redacted]

Red. și tehored. N.A. 28.05.2010
tehored. I.C. 07.06.2010/4ex.